

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई ज्ञान रत्न दिन, मुरली सुनाउन । त्यसैले तिमीले कहिल्यै पनि मुरली मिस गर्नु हुँदैन, मुरलीसँग प्यार छैन भने बाबासँग प्यार छैन ।”

प्रश्न:- सबैभन्दा असल चरित्र कुनचाहिँ हो, जो तिमी यस ज्ञानबाट धारण गर्दछौ ?

उत्तर:- निर्विकारी बन्नु- यो सबैभन्दा असल चरित्र हो । तिमीलाई ज्ञान मिलेको छ- यो सारा दुनियाँ विकारी छ, विकारी अर्थात् चरित्रहीन । बाबा आउनुभएको छ निर्विकारी दुनियाँ स्थापना गर्न । निर्विकारी देवताहरू चरित्रवान् हुन्छन् । चरित्र सुध्निन्छ बाबाको यादबाट ।

ओम् शान्ति । प्यारा बच्चाहरू, तिमीले पढाइ कहिल्यै मिस गर्नु हुँदैन । यदि पढाइ मिस गन्थौ भने पढाउनु पनि मिस हुनेछौ । मीठा प्यारा रूहानी बच्चाहरू कहाँ बसेका छन् ? ईश्वरीय आध्यात्मिक विश्व विद्यालयमा (गडली स्त्रीचुअल युनिभर्सिटीमा) । बच्चाहरूलाई यो पनि थाहा छ- हरेक ५ हजार वर्ष पछि हामी यस विश्व विद्यालयमा भर्ना हुन्छौ । त्यस्तै, यो पनि तिमी बच्चाहरू थाहा छ- बाबा, पिता पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ । त्यसो त गुरुको मूर्ति बेग्लै, बाबाको बेग्लै, शिक्षकको बेग्लै हुन्छ । यहाँ त मूर्ति एउटै छ । तर हुनुहुन्छ तीनवटै अर्थात् पिता पनि बन्नुहुन्छ, शिक्षक पनि बन्नुहुन्छ, गुरु पनि बन्नुहुन्छ । मनुष्यको जीवनमा यी तीन मुख्य हुन् । पिता, शिक्षक, गुरु उहाँ नै हुनुहुन्छ । तीनै पार्ट स्वयम् नै बजाउनुहुन्छ । एक-एक कुरा बुझेर तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ र यस्तो त्रिमूर्ति विश्व विद्यालयमा धेरैलाई ल्याएर उपस्थित गर्नुपर्छ । जुन-जुन विश्व विद्यालयमा पढाइ राम्रो हुन्छ त्यहाँ पढ्नेले अरूलाई भन्छन्- यस विश्वविद्यालयमा पढ, यहाँ पढाइ राम्रो हुन्छ र चरित्र पनि सुध्निन्छ । तिमी बच्चाहरूले पनि अरूलाई लिएर आउनुपर्छ । माताहरूले माताहरूलाई, पुरुषहरूले पुरुषहरूलाई सम्झाऊन् । हेर, उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ । यसरी सम्झाउँछन् वा सम्झाउँदैनन्, त्यो त हरेकले आफ्नो दिलसँग सोध्नु । कहिले आफ्ना मित्र सम्बन्धीलाई, साथीलाई सम्झाउँछन्, उहाँ परमपिता पनि हुनुहुन्छ, परम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, परम सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । बाबा सर्वश्रेष्ठ (सुप्रिम) देवी-देवता बनाउनुहुन्छ, बाबाले आफू समान पिता बनाउनुहुन्छ । बाँकी उहाँको जो महिमा छ, त्यसमा आफू समान बनाउनुहुन्छ । बाबाको काम हो पालना गर्नु र प्रेम गर्नु । यस्ता बाबालाई अवश्य याद गर्नुपर्छ । उहाँको तुलना अरू कसैसँग पनि हुन सक्दैन । भन्न त भन्दछन्, गुरुबाट शान्ति मिल्छ । तर उहाँ त विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । यस्तो त कसैले भन्दैनन्, म सबै आत्माहरूको पिता हुँ । यो कसैलाई थाहा छैन सबै आत्माहरूका बाबा को हुन सक्छ ? एक बेहदका बाबा, जसलाई हिन्दू, मुसलमान, क्रिश्चियन आदि सबैले ईश्वर पिता (गड फादर) अवश्य भन्छन् । बुद्धि अवश्य निराकार तर्फ जान्छ । यो कसले भन्यो ? आत्माले भने ईश्वर पिता (गड फादर) । त्यसैले अवश्य भेट्नुपर्छ । केवल बाबा भने तर कहिल्यै भेटेनन् भने उहाँ बाबा कसरी हुन सक्नुहुन्छ ? सारा दुनियाँका बच्चाहरूको जो आशा छ त्यो पूर्ण गर्नुहुन्छ । सबैको कामना रहन्छ, हामी शान्तिधाममा जाऔँ । आत्मालाई घर याद आउँछ । आत्मा रावणराज्यमा थाकिसकेका छन् । अंग्रेजीमा पनि भन्छन् ओ गड फादर, लिबरेट (मुक्त) गर्नुहोस् । तमोप्रधान बन्दा-बन्दा पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा शान्तिधाममा जानेछन् । फेरि पहिले सुखधाममा आउँछन् । यस्तो होइन, पहिला-पहिला आएर विकारी बन्छन् । होइन । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- यो हो वेश्यालय, रावणराज्य । यसलाई रौरव नरक भनिन्छ ।

यस दुनियाँमा कति शास्त्र, कति पढाइका पुस्तकहरू छन्, यी सबै खतम हुनेछन् । बाबा तिमीलाई यो जुन उपहार दिनुहुन्छ, त्यो कहिल्यै पनि जल्दैन । यो हो धारण गर्नुपर्ने । जुन काम नलाग्ने चीज हुन्छ त्यसलाई जलाइन्छ । ज्ञान कुनै शास्त्र होइन जसलाई जलाउन परोस् । तिमीलाई ज्ञान मिल्छ, जसबाट तिमी २१ जन्म पद पाउँछौ । यस्तो होइन, यसको कुनै शास्त्र छ, जसलाई जलाइदिन्छ । होइन, यो ज्ञान आफै प्रायः लोप हुन जान्छ । कुनै पढ्नुपर्ने किताब आदि छैनन् । ज्ञान-विज्ञान भवन नाम पनि छ । तर उनीहरूलाई थाहा छैन, यो नाम किन परेको छ, यसको अर्थ के हो ? ज्ञान-विज्ञानको महिमा कति ठूलो छ ! ज्ञान अर्थात् सृष्टि चक्रको ज्ञान जुन अहिले तिमी धारण गर्दछौ । विज्ञान अर्थात् शान्तिधाम । ज्ञानभन्दा पनि तिमी पर जान्छौ । ज्ञानमा

पढाइको आधारबाट फेरि तिमी राज्य गर्दछौ । तिमी सम्भन्छौ— हामी आत्माहरूलाई बाबा आएर पढाउनुहुन्छ । नत्र भने भगवानुवाच लोप हुन जान्छ । भगवान् कुनै शास्त्र कहाँ पढेर आउनुहुन्छ र ! भगवान्मा त ज्ञान विज्ञान दुवै छन् । जो जस्तो हुन्छ त्यस्तै बनाउनुहुन्छ । यो हो धेरै सूक्ष्म कुरा । ज्ञानभन्दा विज्ञान धेरै सूक्ष्म छ । ज्ञान भन्दा पनि पर जानु छ । ज्ञान स्थूल हो, हामी पढाउँछौ, आवाज हुन्छ नि । विज्ञान सूक्ष्म छ, यसमा आवाज भन्दा पर शान्तिमा जानुपर्छ । जुन शान्तिको लागि नै भट्किन्छन् । संन्यासीहरूको पासमा जान्छन् । तर जुन चीज बाबाको पासमा छ त्यो अरू कसैसँग पनि मिल्न सक्दैन । हठयोग गर्छन्, खाल्डोमा बस्छन् तर यसबाट कुनै शान्ति मिल्न सक्दैन, यहाँ त मेहनतको कुरा छैन । पढाइ पनि धेरै सरल छ । ७ दिनको कोर्स गराइन्छ । ७ दिनको कोर्स गरेर फेरि कतै बाहिर गए पनि हुन्छ, यस्तो अरू कुनै लौकिक कलेजमा गर्न सक्दैनन् । तिम्रो लागि यो कोर्स नै ७ दिनको हो । सबै कुरा सम्झाइन्छ । तर ७ दिन कसैले दिन सक्दैनन् । बुद्धियोग कहीं न कहीं जान्छ । तिमी त भट्टीमा पन्यौ, कुनैको चेहरा नै देख्दैनथ्यौ । कसैसँग कुरा गर्दैनथ्यौ । बाहिर पनि निस्कदैनथ्यौ । तपस्याको लागि सागरको किनारमा गएर बस्थ्यौ यादमा । त्यस समयमा यो चक्र सम्भ्रमेका थिएनन्, यो पढाइ बुभ्रमेका थिएनन् । सबैभन्दा पहिला त बाबासँग योग चाहिन्छ । बाबाको परिचय चाहिन्छ । फेरि पछि शिक्षक चाहिन्छ । पहिला त बाबासँग योग कसरी लगाउने, यो पनि सिक्नुपर्छ किनकि उहाँ बाबा हुनुहुन्छ अशरीरी, अरू त कसैले मान्दैनन् । भन्छन् ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । यसरी सर्वव्यापीको ज्ञान चल्दै आउँछ । अहिले तिम्रो बुद्धिमा त्यो कुरा छैन । तिमी त विद्यार्थी (स्टुडेन्ट) हो । बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो धन्दा आदि त गर, तर मुरली अवश्य पढ । गृहस्थ व्यवहारमा त ठीकै छ बस । यदि भन्छन् स्कूलमा जानुपर्दैन तब बाबाले के गर्नुहुन्छ । अरे, भगवान् पढाउनुहुन्छ, भगवान्-भगवती बनाउन ! भगवानुवाच— म तिमीलाई राजाहरूका पनि राजा बनाउँछु । तब के भगवान्सँग राजयोग सिक्दैनौ ? यसै कोही बस्न सक्छ ! त्यसैले तिमी भागेर आयौ । विषबाट (विकारबाट) बच्नको लागि भाग्यौ । तिमी आएर भट्टीमा पन्यौ, जो कसैले देख्न नसकोस्, भेट्न नसकोस् । कसैलाई देख्दैनथ्यौ । फेरि त दिल कोसँग लगाउने ? भगवान् पढाउनु हुन्छ, यो बच्चाहरूलाई निश्चय पनि छ । फेरि पनि बहाना गर्छन्, बिमारी छु, यो काम छ । बाबाले पढाइ त छैन । केवल बाबा (अल्फ) र बादशाही (बे) लाई सम्भनको लागि बुद्धि राम्रो चाहिन्छ । अल्फ र बे— यो याद गर, सबैलाई बताऊ । त्रिमूर्ति त धेरै बनाउँछन् तर माथितिर शिवबाबा देखाउँदैनन् । यो कहाँ सम्भन्छन् र गीताका भगवान् शिव हुनुहुन्छ, जसबाट यो ज्ञान लिएर विष्णु बन्छन् । राजयोग हो नि । अहिले यो हो धेरै जन्मको अन्त्यको जन्म, कति सहज सम्झाउनुहुन्छ । किताब आदि त केही पनि हातमा छैन । केवल एक ब्याज होस्, त्यसमा पनि केवल त्रिमूर्तिको चित्र होस् । जसमा सम्झाउनु छ बाबाले कसरी ब्रह्माद्वारा पढाइ पढाएर विष्णु समान बनाउनुहुन्छ ।

कैयौंले सम्भन्छन्— हामी राधा जस्तै बनौं । कलश त माताहरूलाई मिल्छ । अर्थात् राधाको धेरै जन्मको अन्त्यमा उनलाई कलश मिल्छ । यो रहस्य पनि बाबाले नै सम्झाउन सक्नुहुन्छ, अरू कुनै मनुष्य मात्रले जान्दैनन् । तिम्रो पास सेन्टरमा कति धेरै आउँछन् । कोही त एक दिन आउँछन् फेरि ४ दिन आउँदैनन् । त्यसैले सोध्नुपर्छ यति दिनसम्म तपाईंले के गर्नुहुन्थ्यो ? बाबालाई याद गर्नुहुन्थ्यो ? स्वदर्शन चक्र घुमाउनुहुन्थ्यो ? जो धेरै ढिला आउँछन् उनीहरूसँग लेखेर पनि सोध्नुपर्छ । कैयौं बदली भएर जान्छन् फेरि पनि कुनै सेन्टरको त अवश्य होला, उनलाई मन्त्र मिलेको छ— बाबालाई याद गर्नु छ र चक्र घुमाउनु छ । बाबाले त धेरै सहज कुरा बताउनुभएको छ । अक्षर नै दुई छन्— मनमनाभव, मलाई याद गर अनि वर्सालाई याद गर, यसमा सारा चक्र आउँछ । जब कसैले शरीर छोड्छन् भने भन्छन्— फलानो स्वर्ग गयो । तर, स्वर्ग के हो, कसैलाई थाहा छैन । तिमी अहिले सम्भन्छौ त्यहाँ त राजाई हुन्छ । उच्चदेखि निम्नसम्म, धनवान्देखि गरिबसम्म सबै सुखी हुन्छन् । यो हो दुःखी दुनियाँ । त्यो हो सुखी दुनियाँ । बाबा धेरै राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ । हुन त कोही दोकानदार होला वा जो होस्, पढाइको लागि बहाना गर्नु राम्रो लाग्दैन । आउँदैनन् भने उनीहरूसँग सोध्नुपर्छ, तपाईंले बाबालाई कति याद गर्नुहुन्छ ? स्वदर्शनचक्र घुमाउनुहुन्छ ? खान, पिउन, घुमफिर गर्नको लागि कुनै निषेध छैन ।

त्यसको लागि पनि समय निकालौं । अरूको पनि कल्याण गर्नु छ । सम्भ्र कसैको कपडा साफ गर्ने काम छ, धेरै मानिस आउँछन् । मुसलमान वा पारसी होला, हिन्दू होला, उनलाई भन- तपाईंहरू स्थूल कपडा धुलाइ गर्नुहुन्छ, तर यो जुन तपाईंको शरीर छ, यो त पुरानो मैलो वस्त्र हो, आत्मा पनि तमोप्रधान छ, उसलाई सतोप्रधान, स्वच्छ बनाउनु छ । यो सारा दुनियाँ तमोप्रधान, पतित कलियुगी पुरानो छ । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नको लागि लक्ष्य छ नि । अब गर वा नगर, सम्भ्र वा नसम्भ्र, तिम्रो मर्जी । तिमी आत्मा हौ नि । आत्मा अवश्य पवित्र हुनुपर्छ । अहिले त तिम्रो आत्मा अपवित्र बनिसकेको छ । आत्मा र शरीर दुवै मैला छन् । त्यसलाई साफ गर्नको लागि तिमी बाबालाई याद गर तब ग्यारेन्टी छ तिम्रो आत्मा शतप्रतिशत पवित्र सुन बन्नेछ । फेरि गहना पनि राम्रो बन्नेछ । मान न मान तिम्रो मर्जी । डाक्टरसँ कहाँ जाऊ, कलेजमा जाऊ, ठूला-बडाहरू कहाँ गएर चरित्र धेरै राम्रो हुनुपर्छ भनेर सम्भाऊ- यो पनि कति सेवा भयो । यहाँ त सबै छन् चरित्रहीन । बाबा भन्नुहुन्छ- पवित्र (वाइसलेस) बन । पवित्र दुनियाँ थियो । अहिले पतित छ अर्थात् चरित्रहीन छ । चरित्र धेरै खराब भइसकेको छ । पवित्र नबनेसम्म सुध्दिनै । यहाँ मनुष्य छन् नै कामी । अहिले पतित दुनियाँबाट पावन दुनियाँ एक बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ । पुरानो दुनियाँ विनाश हुनेछ । यो चक्र हो नि । यस सृष्टि-चक्रमा ज्ञान धेरै राम्रो छ । त्यो पावन दुनियाँ थियो, जहाँ देवी-देवताहरू राज्य गर्दथे । अहिले तिनीहरू कहाँ गए ? आत्मा त विनाश हुँदै एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ । देवी-देवताहरूले पनि ८४ जन्म लिएका छन् । अहिले तिमी समझदार बनेका छौ । पहिले तिमीलाई केही पनि थाहा थिएन । अहिले यो पुरानो दुनियाँ कति फोहरी छ, तिमी महसुस गर्दछौ बाबा जे भन्नुहुन्छ त्यो त अवश्य ठीक छ । त्यहाँ त छ नै पवित्र दुनियाँ । यो पवित्र दुनियाँ नुहुनुको कारण देवताको बदला हिन्दू नाम राखेका छन् । हिन्दुस्तानमा रहनेलाई हिन्दू भनिदिन्छन्, देवता हुन्छन् स्वर्गमा । अहिले तिमीले यस चक्रलाई बुझिसकेका छौ । जो-जो समझदार छन् उनले राम्रोसँग सम्भ्रन्छन्, त्यसैले जसरी बाबाले सम्भाउनुहुन्छ त्यस्तै फेरि बसेर दोहर्नाउनुपर्छ । मुख्य-मुख्य अक्षर नोट गर्दै जाऊ । फेरि सुनाऊ, बाबाले यो-यो प्वाइन्ट सुनाउनुभएको छ । भन, म त गीताको ज्ञान सुनाउँछु । यो गीताको नै युग हो । ४ युग छन्, यो त सबैले जान्दछन् । यो हो धर्माऊ (लीप) युग । यस संगमयुगको बारेमा कसैलाई थाहा छैन, तिमी जान्दछौ यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो । मनुष्य शिवजयन्ती पनि मनाउँछन् तर उहाँ कहिले आउनुभयो, के गर्नुभयो यो जान्दैनन् । शिवजयन्ती पछि कृष्णजयन्ती, फेरि रामजयन्ती । जगत् अम्बा, जगत् पिताको जयन्ती त कसैले मनाउँदैनन् । सबै नम्बरवार आउँछन् नि । अहिले तिमीलाई सारा ज्ञान मिल्दछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) हाम्रो बाबा, परमपिता, परम शिक्षक, परम सतगुरु हुनुहुन्छ- यो कुरा सबैलाई सुनाउनु छ । बाबा र बादशाही (अल्फ र बे) को पढाइ पढाउनु छ ।
- २) ज्ञान अर्थात् सृष्टि चक्रको ज्ञानलाई धारण गरेर स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु छ र विज्ञान अर्थात् आवाजभन्दा पर शान्तिमा जानु छ । ७ दिनको कोर्स लिएर फेरि जहाँ रहे पनि पढाइ पढ्नुपर्छ ।

वरदानः- देह-भानबाट अलग बनेर परमात्म-प्यारको अनुभव गर्नेवाला कमल आसनधारी भव

कमल आसन ब्राह्मण आत्माहरूको श्रेष्ठ स्थितिको निशानी हो । यस्ता कमल आसनधारी आत्माहरू यस देह-अभिमानबाट स्वतः अलग रहन्छन् । उनलाई शरीरको भानले आफूतिर आकर्षित गर्दैन । जसरी ब्रह्मा बाबालाई हिँड्दा-डुल्दा फरिश्ता रूप वा देवता रूप सधैं स्मृतिमा रह्यो । त्यस्तै स्वाभाविक देही-अभिमानि स्थिति सधैं रहोस्, यसैलाई भनिन्छ देह-भानबाट अलग । यस्ता देह-भानबाट अलग रहनेवाला नै परमात्म-प्रिय बन्दछन् ।

स्लोगनः- तिम्रा विशेषताहरू वा गुण प्रभु प्रसाद हुन्, त्यसलाई आफ्नो मान्नु नै देह-अभिमान हो ।